

SURORILE ZĂPEZII

— Am terminat! a spus Ida imediat ce
conturul desenului a început să tremure.

Încetul cu încetul, o sanie adevărată,
verde, cu tălpi de culoare roșie și
un loc suficient de mare pentru trei
persoane, a apărut pe zăpadă, lângă ele.
Uimit, poneiul a tresărit.

SURORILE ZĂPEZII

CURCUBEUL ÎNGHEȚAT

ASTRID FOSS

Ilustrații de Monique Dong

Traducere din limba engleză de Diana Geacă

Editura Paralela 45

Prolog

Un vânt mușcător sufla peste insula Nordovia, de la piscurile zimțate și acoperite de gheață ale munților din Nord până la câmpiile înzăpezite și pădurile întunecate de brazi din Sud. Cerul era cenușiu ca plumbul și părea că apasă pământul. Lupii urlau a pustiu în păduri, vulpile și iepurii polari se ascundeau în bârloguri, iar oamenii se adunau în jurul vetrelor.

Cândva, Nordovia fusese o insulă veselă și animată, luminată de magicele Lumini

lung și roșu era încurcat, iar rochia, frumoasă cândva, era sfâșiată și murdară. Deasupra ei trona, rezistentă și puternică, Vrăjitoarea Tenebrelor. Părul ei negru ca pana corbului îi cădea pe umeri, ca o pelerină. Ochii ca tăciunile străluceau.

— O să-mi spui unde e globul purpuriu, surioară!

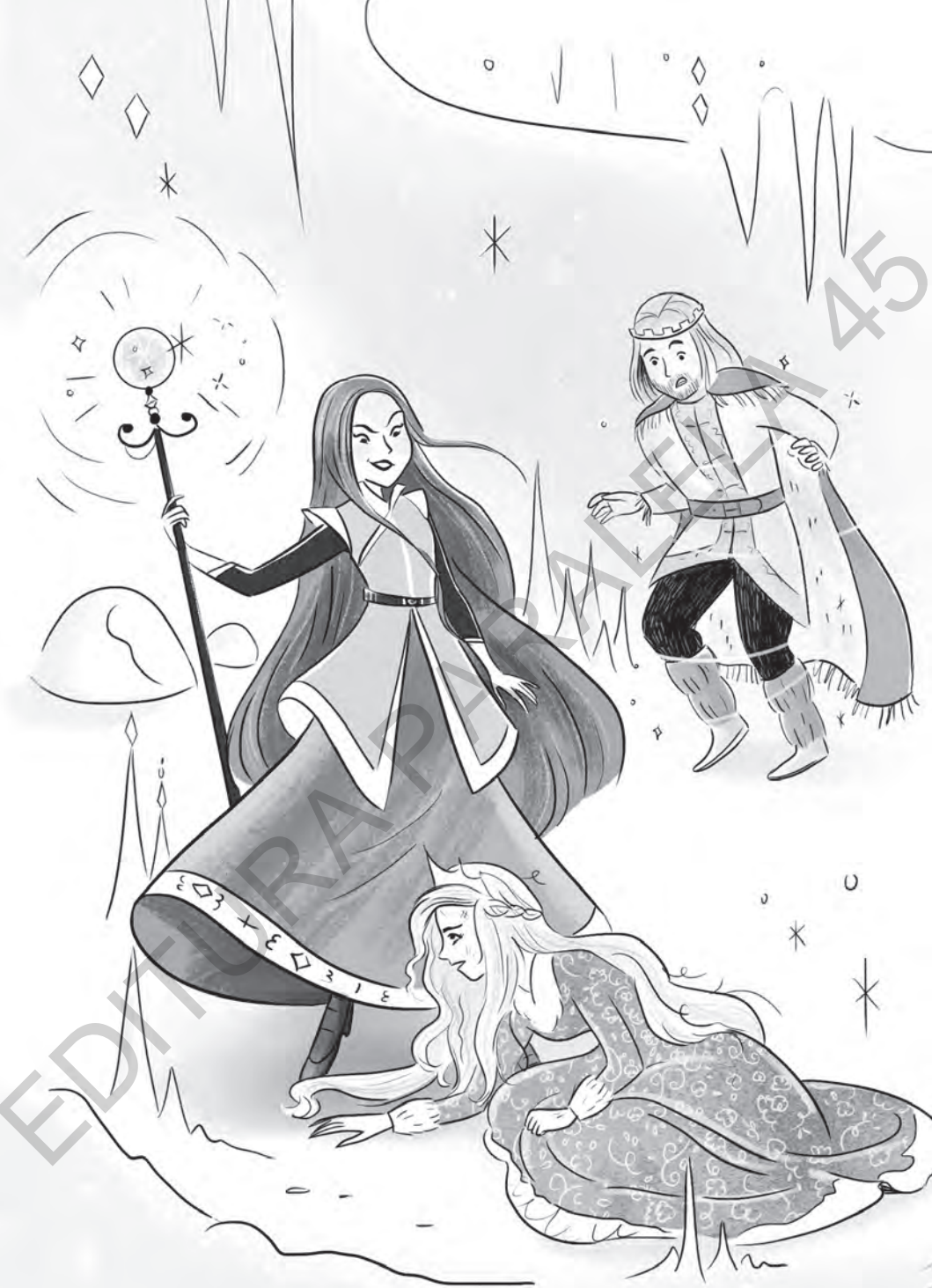
— Niciodată! a murmurat Freya, gâfâind.

Veronika a zdruncinat-o violent. Păzitoarea Luminilor a țipat de durere. Ochii ei verzi s-au încețoșat, apoi și-a lăsat capul pe pământ, leșinată.

Într-un colț al peșterii, Magnus, soțul ei, se lupta disperat cu legăturile invizibile care îl țineau strâns.

— Trebuie să te oprești, Veronika! a strigat el.

— Doar după ce îmi spune unde este ascuns globul purpuriu! a urlat vrăjitoarea cea rea.

Capitolul 1

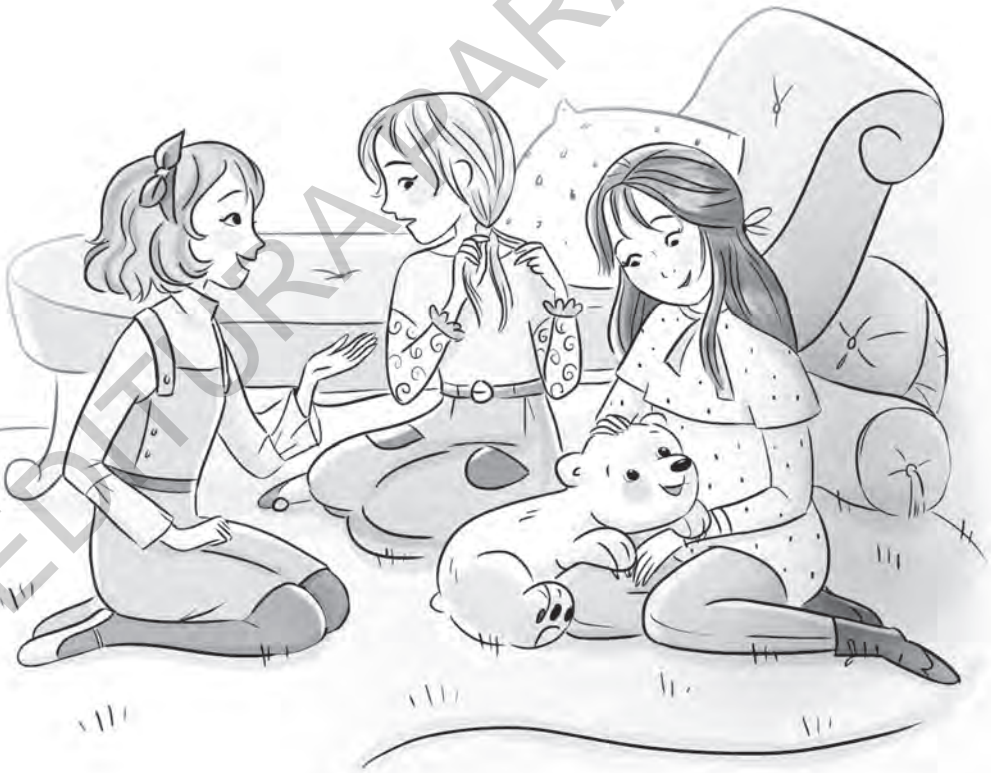
Cele trei prințese stăteau în genunchi pe covorul moale și roșu din camera lor. Oscar, puiul de urs polar, animalul lor de companie, era lungit lângă Magda și pufnea de încântare în timp ce fata îi mângâia blana albă și pufoasă. Ida își împletea părul blond-închis într-o coadă, în timp ce Hanna se gândea deja la următoarea lor aventură.

— De-abia aștept să mergem la Izvoarele Curcubeului! a exclamat ea. Se pare că apa

e atât de fierbinte în unele dintre ele, încât poți să te opărești!

— Dar nu ne-am făcut încă un plan serios de atac, a spus Ida îngrijorată. Nu e prudent să mergem azi la Izvoarele Curcubeului.

— Nu avem timp de pierdut! a protestat Hanna. Mai sunt trei zile până la Ziua Soarelui de la Miezul Noptii. Dacă nu găsim ultimul

glob până atunci, Luminile vor dispărea și mama își va pierde puterea magică pentru totdeauna. Dacă mătușa Veronika găsește globul înaintea noastră, n-o să-i mai putem elibera pe mama și pe tata, nici să salvăm Nordovia!

Magda și-a dat părul lung, castaniu-închis, după urechi și a rostit:

— Hanna are dreptate. Trebuie să plecăm astăzi.

Tripletele aveau ochii verzi ca smaraldul, la fel ca mama lor, dar se deosebeau prin culoarea părului: părul lung al Magdei avea culoarea ciocolatei amăruie, cel al Hannei era scurt și roșu, ca frunzele toamna, iar al Idei era galben ca mierea.

— Ida, ești sigură că globul purpuriu este ascuns lângă Izvoarele Curcubeului?
a continuat Magda.

Ida a dat din cap:

— Cât se poate de sigură. Mama ne-a spus că tapiseria o să ne dea indicii. Trebuie să-i urmăm sfatul.

Agățată pe perete, în holul castelului, tapiseria era o țesătură uriașă care reprezenta steagul Nordoviei. Pe ea erau brodate cele trei

